

عنوان مقاله:

ارزیابی عوامل موثر بر رضایت مندی از کیفیت محیطی درسکونت گاه های غیر رسمی، نمونه موردی: شهرک امام حسین اسلامشهر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مجید بختیاری - کارشناس ارشد شهرسازی، (گرایش برنامه ریزی شهری)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین چالش هایی که شهرهای مختلف به ویژه در کشورهای جهان سوم با آن مواجه هستند، سکونت گاه های غیر رسمی، می باشد. این نواحی به عنوان بافت هایی که به صورت خودرو شکل می گیرند، فاقد طرح و برنامه از پیش اندیشیده هستند، به همین دلیل تصمیم گیری و اتخاذ راهکارهای کارا برای قبیل سکونت گاه ها در راستای ساماندهی وضع موجود و کاهش معضلات آنها و به عبارت دیگر بهبود کیفیت آن ها، نقش عمده ای در موفقیت شهرسازی هر کشور دارد. رضایت از یک محیط سکونتی همواره عامل موثری در تعیین کیفیت محیط در یک محدوده بوده است. از طرفی دیگر، سکونت گاه های غیر رسمی که عمدتاً پیرامون شهرهای بزرگ شکل می گیرد، با انواع مختلفی از مشکلات در ابعاد مختلف مواجه است که منجر به کاهش کیفیت آن و افزایش نارضایتی ساکنین می شود. بر این اساس تحقیق حاضر در پی آن است تا با روشی توصیفی و تحلیلی به صورت رویکرد های کیفی و کمی، مبتنی بر مطالعات اسنادی و پیمایش، به تحلیل عوامل موثر بر رضایت از کیفیت محیط در شهرک امام حسین اسلامشهر به عنوان نمونه موردی بپردازد. نتایج نشان می دهد که میزان رضایت از کیفیت در سطوح مسکن و همسایگی، عمدتاً متوسط است ۷۲٪ و ۴۶/۸٪، در حالی که میزان نارضایتی از کیفیت امکانات شهرک، زیاد می باشد (۵۳/۲٪). بنابراین ارزیابی کیفیت محیطی (در برگیرنده ابعاد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و زیست محیطی) شهرک امام حسین به عنوان یکی از سکونت گاه های غیر رسمی، از دیدگاه ساکنین آن، در راستای بهبود وضع موجود و رفع معضلات آن ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

رضایت مندی سکونتی، کیفیت محیطی، سکونت گاه غیر رسمی، شهرک امام حسین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237852>

